

ساسانیان و ترکان

در باره پیدایش سامان خودات معلومات مختلف و متفاوتی وجود دارد. مثلا بر مبنی گفته های مکودی، المقدسی و جکوت سامان خودات از جمله دودمان بهرام ۷ یا همان بهرام مشهور به بهرام گور، شاهنشاه ساسانی بوده است. (زمان فرمانروائی بهرام گور از 438-420) (8)

در حالیکه مولف دیگری بنام الذکیرلی اورا به خسرو¹ انوشیروان قرابت میدهد.

[*Macoudi*, vol. 2, p. 5; *al-Maqaddasi*, p. 337 – 338; *Jakut*, bd. 3, s. 13]

[از-Зирикли, т. 1, с. 290]

اما اکثریت قاطع مولفین و مورخین در اثار و نوشته های شان، سلسله تباری اورا به بهرام چوبین که یکی از سرکردگان نامدار حربی- نظامی سلسله ساسانیان شمرده میشد نسبت میدهند.(9)

[*Hudud al-'Alam*, p. 102; *al-Istakhri*, p. 143, 292; *Ibn Hawkal*, p. 468; *Hapuaxuij*, c. 133; *Mirkhond*, p. 113; *Гафурова*, 1992, c. 63]

قابل یاد اوریست که بهرام چوبین منحیث سرکرده نظامی خورمزاد IV شاه ساسانی (زمان فرمانروائی: 579-590 م) درابتدا منحیث مرزبان ارمنستان و آذربایجان گماشته شد.(10)

اما، متعاقبا در اثر سعی وتلاش موفقانه اش به وظایف دیگری منجمله منحیث مرزبان شهرهای ری و خراسان تعیین گردید.

[*ad-Dinawari*, p. 81] [*Macoudi*, p. 213].

اطلاعاتی وجود دارد مبنی بر اینکه، بهرام چوبین دارای ریشه های ترکی بوده و از میان ترک های آوغوزی که در خدمت ساسانیان قرار داشت برخاسته است.

اما، قدر مسلم اینست که، بهرام چوبین خودرا از سلسه اشکانیان، برخاسته از قبیله نامدار پارتیان ری بنام **مهران** قلمداد نموده است(لذا ممکن است او قصدا خود را چنین جا زده و یا هم احتمال دارد که وی حقیقتا متعلق به این دودمان بوده باشد).(11).

[Гумилев 1967: 162; Ризо 1955: 152]. [al-Masudi, p. 102, 155; Фирдоуси, 1952, c. 282].

لازم به تذکر است که مبدا و پیدایش اشکانیان با قبائل کوچی آسیای میانه، که از جمله قبایل مربوط به سکیف‌ها یا سکا‌ها شمرده می‌شوند، رابطه مستقیم دارد، اما این قبایل در منابع تاریخی، تحت نام کلی (дахи) Dahaе (داهی) دهای (داهی) مسجل گردیده است.

علاوه باید نمود که "داهی" در اسناد تاریخی نوشتاری فارس قدیم از جمله یکی از قبائل ساکها بوده که در بخش‌های پائینی (سفلی) سیر دریا زیسته، و در قرن 3 قبل از میلاد به مهاجرت پرداخته و در مرز‌های جنوبی پارتها اسکان گزین شدند. به همین ترتیب клтур چирек ریات ژاندریا واقع اورال شرقی نیز با داهی‌ها مرتبط پنداشته می‌شود.

[Древние авторы, с. 90; Бартольд, 1971, с. 422], [Пигулевская, 1958, с. 28].

[Вайнберг, 1999, с. 207, 261] [Мамбетулаев, 2004, с. 100 – 101].

لارم به تذکر است که سرزمینهای اولیه انها همان سرزمینهای ساک‌های تیگره یودا یعنی ساکهای "اوسترو شاپچنیها" بوده است، یعنی مردمانیکه در اطراف جهیل اورال بودو باش داشته و زمانی توسط فارس‌ها به تصرف در آمده بود. لازم به یاد اوریست که قبیله متذکره یکجا با ماساگیتها برای نخستین بار توسط یونانیان قدیم شناسائی شده بودند.

(تلاش گردید تا با استفاده از منابع دست داشته معلومات مکفى در مورد این گروه در اختیار خوانندگان محترم قرار داده شود، اما متاسفانه موفق به دریافت ان نگردیدم، اما بصورت تقریبی انها را منحیث ساکهای کلاه تیغه‌ای ترجمه نمودم. س) [Пьянков, 1968, с. 16].

اشکانیان با تصاحب قدرت، نه تنها اینکه علایق شان را با عشائر صحرائی نکاستند و یا هم قطع ننمودند، بلکه بر عکس از طریق عقد پیوند‌ها و وصلت‌های سیاسی، و سائر اقدامات بصورت فعال و جدی در راه تحکیم این مناسبات پرداخته، ازرا

استحکام بخشدیدند. بنا در همچو شرائط، تعدادی از اشکانیان دقیقاً خود را بر خواسته از همین عشائر می‌پنداشتند.

از جانبی دراکثر سکه‌های فلزی اشکانیان قیافه مرد نشسته کمان بدست ملبس با لباس چوپانی دیده میشد که با دست راست در حال فیرکمان بود.

[*Olbrycht, 2003, p. 98*. [*Лапшин, 1999, c. 80, 86*].

تذکر باید دادکه، کمان‌های مورد استعمال اشکانیان شباهت زیادی با کمان‌هونها داشت که در نوع خود از بهترین نوع کمانهای هزاره قبل از میلاد شمرده میشد(12) اما در زمان اشکانیان دسته‌های استخدامی از عشائر کوچی آسیای میانه سنگ بنای اردوی پارتها را تشکیل میداد، یعنی میتوان گفت که دسته‌های اجیر متشكل از قبائل کوچی آسیای میانه تشکیل دهنده ستون فقرات اردوی پارتها بود.

[*Никоноров, 2005, c. 142*].

این نکته را نبایستی از نظر دور داشت که ساسانیان نیز مانند پارتها از نیروی نظامی قبائل هم‌جوار یعنی از "وحشیها، اجنبی‌ها" وسیعاً استفاده میبرد. یعنی استفاده از پوتنسیال کوچی‌ها در حقیقت امر تامین کننده کنترول دائمی انها بالای قبایل متذکره بود.

[*Wright, 2005, p. 15 – 31*].

اطلاعاتی وجود دارد مبنی بر اینکه، ترکها حتی در زمان Achaemenid Empire امپراطوری هخامنشیان در جنگها بطرفداری از ایرانیان شرکت میورزیده اند.(13) از جانبی ساسانیان حتی در قرن VII م از نیروی خیونها در جنگ علیه بیزانتیه استفاده نموده است.

در سال 502 شاه قباد(بیستمین شاه ساسانی‌س) در اتحاد با هیپتالیت‌ها مجدداً علیه بیزانتیه دست به یورش برد، و در سال 503 هیپتالیت‌ها در مواردی قفقاز علیه هونها به جنگ پرداخت. به همین ترتیب ساسانیها در سالهای 527-532 از ساوبر‌ها در جنگ علیه بیزانتیه استفاده برد.

خسرو 1 انوشیروان بمنظور تامین خط دفاعی علیه قبائل کوچی، قبائل جنگجو را وسیعاً در امتداد مرزی جابجا مینمود.

[Колесников, 1981, с. 53; Дьяконов, 1961, с. 312.].

براساس معلومات المکودی او- (خسرو انشیروان) موانعی را علیه بی دین ها در شهر باب الابواب (بندر) ایجاد و به طول 40 فرسخ دیوارکشی نمود. هکذا، بمنظور محافظت از شر قبایل متذکره در مقابل هر یک از دروازه های ورودی شهر، فامیل هائی از قبایل خزر، الان، سریر (آوارها، احتمالا ساویرها) و غیره اقوام ترک تبار را مسکن گزین ساخت.

لازم به یاداوریست که در باره قبیله ساویروف (سابیروف) هنگام بحث پیرامون بطلیموس تذکار مجدد بعمل خواهد امد.

[Macoudi, vol. 2, p. 2]. [Петров, 2004, с. 84].

میخائيل سیرینس (روحانی مسیحی)، اسقف کلیسا عیسوی سوریه بین سالهای 1166-1199) اقدامات شاهان فارس را در جهت اجیر سازی (استخدام نمودن منحیث اجیر) قبایل ترک نا عاقبت اندیشانه خواند. زیرا؛ ایشان (قبایل متذکره) هنگام بازگشت به کشور، همتباران شان را با حکایه های ترغیب کننده ای مبنی بر وفرت غنائم در شرق میانه به حملات خون اشام تشویق مینمود.

[Мокрынин, 2004, с. 69].

چنانچه، الجھيز نویسنده عرب تبار میگوید: ترکها در میهن شان نه بخاطر مذهب، بل بنام امرا و حکمرانان شان، نه بخاطر خراج و نه بخاطر وحدت و همبستگی قبیلوی و نه بخاطر تصاحب زنان و نه بخاطردفاع از میهن، خانه و کاشانه، و نه بخاطر پول، بل فقط و فقط بخاطر حصول غنائم جنگی میرزمند.

[ал-Джاخیز, с. 82].

بنابه گفته ابن هیکل بعضی از افراد قبیله ترک بحق، قریه های شان را ترک نموده راه الاندلس در پیش گرفتند. متعاقباً قبایل مذبور شهر الاندلس را نیز ترک نموده راهی دیار البرزه یعنی راهی دیار پارت گردیدند.

[Ibn Haukal: 15].

قسمیکه دیده میشود در نوشته های مذبور وضعیت ریال و حقیقی اوضاع قریه های متذکره بر ملا میگردد، وضعیتی که در آستانه برقراری و تشکیل حکومت پارتها

قرارداشت. لازم به یاداوریست که پارتها متشکل از قبایل و عشیره های کوچی و صحرانشینی بودند که در اواخر قرن سوم قبل از میلاد موفق به تشکیل دولت مستقل پارتها گردیدند.

مسئولین(فرمانداران) بخش های مرزی که اکثریت شان را افراد غیر ایرانی تبار از قبیل(خیوانها، هیپتالیها، خزرها، ارمنی ها، گروزینها (گرجیها) و غیره) تشکیل میداد دارای سمبل و افتخار عالی مرزبانی بودند. یعنی انها دارای عنوان عالی "محافظین مرزی" بوده و در زمرة افراد خاص نظامی در بار ساسانی شمرده میشدند. چنانچه شخصی بنام کتولف هیپتالی از جمله مقربین خسرو 1 انشیروان از زمرة همین افراد بود. از جانبی در دربار موصوف نمایندگان شاهان مختلف منجمله ترکها، چینائیها، خزرها، حضور داشتند.

[Колесников, 1981, c. 49, 54, 55].[Тревер, 1950, c.141].

[at- Tabari, ser. I, p. 899].

لازم به یاداوریست که آثار کشف شده از قریه جیعه تپه بلخ که متعلق به قرن سوم و آغاز قرن چهارم میلادی و مربوط به حکام عالی مقام دولت ساسانی است نشان دهنده ترکها ی گاو سوار و کتیبه های مربوطه آنست.

[Кругликова, 1984, c. 141 – 151].

در بعضی از کتیبه های ساسانیان که متعلق به قرون 5-7 میباشد پرتریت هائی تیپیک که بیانگر شاخصه های ظاهری ترکها، یعنی روی و موی و چهره ترسیم گردیده است.(14) به همین ترتیب چهره هائی به اصطلاح "استایل حیوانی" که هیچگونه شباهتی با ایرانیان نداشته و اما در میان ترکان معمول بوده است نیز بمشاهده رسیده است .(15)

در قرن دهم ترکهای خلجی و کنجینه تخارستان را بنام نوادگان هیپتالیتها(الهیتل ها) مینامیدند.

[al-Khowarezmi, p. 119].

بدون شک هیپتالیها و ترکها نیز مانند کوشانیها ، خیونها، کیده ریت ها اقوام هم نسل و با هم برادر بودند که در آسیای میانه و مناطق همجوار میزیستند. اما در

کتاب اوستا خیونها که در قرن چهارم ظهور نموده بودند منحیت دشمنان آئین زردشتی قلمداد شده اند. این امر میرساند که در کتاب اوستا مسله اتنوگرافیک یا قوم نگاری بشکل متفاوتی (دیگری) بوده است. اما ایرانیان درین رابطه پا فراتر نهاده، از اغاز قرن ششم خیونها را با ترکها قاطی نمودند. مثلًا در یکی از روایات متعلق به قرن پنجم و یا اغاز قرن ششم از خیونها بجای ترکها نامبرده شده است. [Бартольд, 1971, c. 390 – 392].

بنابر گواهی تاریخ خسرو ۱ انشیروان با ملکه ترک تبار، دخت یکی از خاقان ترک بنام کائین ازدواج نمود.

لازم به یادآوریست که وصلت مذکور در سال ۵۵۴ بنابر در خواست فارسها صورت پذیرفت، که در بعضی از منابع از این خاقان بنام کوکیم خاقان Hakan Kukem نامبرده شده است.

[Тер-Мкртичян, 1979, c. 57, at-Tabari, ser. I, p. 899]. [Мокрынин, 2004, c. 72].

[Ibnu'l-Balkhi, p. 24, 94, 98],

یاد اور باید شد که این خاقان، اولین خاقان از جمله خاقانات ترکان غربی است که در سال ۵۶۸ خاقان ایستمی دیزاو ل Istemi-Hakan Dizavul را در مقام سفارت خاقانات به بیزانسیه فرستاد. اما رشید الدین در اثراش از این خاقان بنام کوکیم یا بکوی Kukem Vkyu نامبرده است.

در حالیکه ابوالغاری انرا بنام کوکیم باکوی Kukem Bakuy و الطبری بنام سینج بی یا سیر یابکو نامیده است.

اما منابع بیزانسیه نام این خاقان را در منابع مربوط در قالب دیزاو و بشکل باز سازی شده ان sil-zabul یعنی سیر یوبگو (آقای یوبگو) گفته است.

[Рашид ад-дин, 1987, c. 94] [Кононов, 1958, c. 69, Togan, 1981, s. 112]. [Зуев, 2002, c. 189].

میتوان گفت که سیاست جاری انشیروان در تفاوت با قدمای متفاوت بوده است. وی از تعقیب سیاست فاناتیزم مذهبی (تعصب مذهبی) ارتودکس زردشتی که در ان زمان به اوج خود رسیده بودایاء ورزیده، بر عکس سیاست نرمیش، تحمل پذیری و

مدارا در پیش گرفت. نکته قابل توجه اینست که این همه انعطاف پذیری ها نه فقط در برابر عیسیویان، بل در مقابل نمایندگان سائرمذاهب ازقبل مذکور ها و غیره نیز در پیش گرفته شد.(16)

گفته شده است که مادر خسرو 1 انشیروان دختر یکی از کشاورزان محلی بوده است که شاهنشاه قباد هنگام یورش(سفر) به ترکستان با وی ازدواج نموده بود. [Байхаки: 896].

از معلومات فوق برمنی اید که خسرو 1 انشیروان تبار نیمه ایرانی یعنی محتملاً تبار ترکی داشته است، که این مسله بمتابه خصوصیات بارز و متمایز کننده وی در سلسله ساسانی شمرده میشود. بناء این امر میتواند منحیت کششی در جهت تامین قربات، خویشاوندی و ازدواج وی با ملکه ترکی بوده باشد.

برعلاوه ازچه گفته امد، خسرو 1 انشیروان در ساحه روشنگری و علم پروری زبانزد عام بود، وی جهت اکشاف علوم و فرهنگ سیکولار تلاش بی پایانی بخرج داد.(17) روی همین علت است که در تاریخ از او بنام "انشیروان عادل" و "انشیروان" فنا ناپذیر" یاد و به این القاب مسمی گردیده است. (18)

[Короглы 1976: 38].

قسمیکه واضح است فقط در زمان فرمانروائی او(انشیروان) بود که کتاب مقدس ترکان قدیم بنام "اوغوزنامه" بزبان فارسی قرون وسطائی ترجمه گردید. علاوه باید نمود که مولف کتاب، شخصی بنام اولوغ خان آته بیتیکچی و سائر منورین ترکی بودند.(19)

این کتاب به بزرگ مهر بهتاغنو Buzurgmehr Bahtaganu وزیر دانشمند خسرو 1 انشیروان تعلق داشت.

تاكيد باید داشت که وارث انشیروان در سلسله ساسانیان شخصی بنام خرمزاد IV تبار نیمه ترکی داشت، روی همین منظور او را "ترک زاده" ملقب نموده اند. او با تداوم سیاست پدری مبارزه بی امانی را با اشراف و روحانیت ایرانی به پیش برد و بالمقابل با توده های مردم که اکثریت مطلق شان را هیبتالیتها، ترکها،

عیسیویان و سائر ملل غیر ایرانی تشکیل میداد مناسبات دوستانه ای برقرار نمود.(20)

روی همین علت، این گفته ها را به او نسبت میدهند:
" طوریکه تخت نمیتواند روی دو پا بایستد، به همین طرز دولت نیز نمیتواند فقط به زردشتی ها متکی باشد".

[Пигулевская, 1946, c. 84 – 85],[at-Tabari, I, p. 990].

در زمان زمامداری خورمزاد IV بود که درهم نقره ای با تصویر روشن صلیب در کنار سمبول زردشتی ضرب زده شد. علاوه باید نمود که سکه های متذکره نه تنها در قسمت های شرقی امپراطوری ساسانی در شهر هائی از قبیل ابر شهر، گورگان، مرورود و راهبد(روحج) بلکه در ضرب خانه هائی از قبیل ستاخر، بیشاپور، دربگرد، و اردشیر خواری - یعنی شهرهای بزرگ فارس که بمتابه گهواره دولتمردانی ساسانی محسوب میشدند نیز ضرب زده میشد.

هکذا از موجودیت درهمی بنام درهم واره خران VI (در هم بهرام چوبین) نیز معلوماتی در دسترس است. لازم به توضیح دارد که این درهم دارای تصویری از صلیب بوده در سال 591 در شهرهای ابارشهر، هرات و مرو ضرب زده شده است.
[Колесников, 2005, c. 114 – 115].

بدین ترتیب میتوان گفت که ازدواج ملکه ترکی(خاتون) با شاهنشاه ساسانی یک اقدام معقول، مفید و موثر سیاسی برای جانبین بوده است. زیرا ساسانیان علاقه داشتند تامتحدی علیه هیبتالیتها بدبست آرند در حالیکه بالمقابل ترکها متمایل بودندتا ازین طریق امکان تاثیر گذاری بالای سیاست ساسانیان داشته باشند. در ضمن عقایدی وجود دارد مبنی براینکه شجره تباری سامانیان اعتبارا از همین خاقان ترک که به قرابت با ساسانیان پرداخت مجزا گردیده است. اما، در بعضی از منابع این رشته ها به خسرو 1 انشیروان ارتباط داده میشود

[Togan, 1972, p. 112] [аз-Зیرکلي, т. 1, с. 290].

در آغاز قرن نهم میلادی در شهر سعد شاعر معروف عرب زبانی بنام اسحق ابن حسن الخرمی (متوفی سال 200 هجری، مطابق به سال 815-816 م) میزیست.

شاعر در اشعارش تاکید داشت که پدرش از دودمان ساسانی و خسرو ابن خرمزاد(خسرو دوم پرویز) برادر ناتنی (برادر اندر) او میباشد.

[Browne, 1997, p. 267].

بر مبنی معلومات دیگری، خسرو ابارویز(خسرو دوم پرویز) نیز با دختر خاقان ترک بنام خاتون ازدواج نمود که ثمره این وصلت تولد وارت تاج و تخت دولت ساسانی شهنشاه شیروی بود.

[ал-Джахيز, с. 100 – 101].

بدین ترتیب حداقل چهارتن از شهنشاهان ایران زمین هریک(خسرو 1 انوشیروان، خرمزاد IV "ترک زاده" ، خسرو II پرویز و شیروی) با خاقان ترک مناسبات خویشاوندی داشتند. اما، در تاریخ ایران فقط از دو تن از ملکه های حکمران (ملکه هائیکه فرمانروائی نموده اند) سخن رانده شده است. یکی ازین ملکه ها به اسم بوران (دخت) دختر خسرو دوم پرویز(627-590) دختر خانم مریم نواسه ماوریکی امپراطور بیزانسیه بود. لازم به تاکید دارد که این ملکه فقط یکسال و چهارماه(طی سالهای 630-631) فرمانروائی نمود و بس.

اما، دومی آنرمی(دخت) نام داشت که دوره حکمرانی اش به چند ماه خلاصه میگردد.

[Bayani, 1973, p. 50].

لازم به یاد اوریست که جلوس این دو ملکه به تخت شاهی و فرمانروائی انها با رسوم و عنعنات ساسانیان ایران متضاد بود. اما مولف را عقیده بر انسنست که ضدیت های مذبور قبل از همه در عننه های دولتمردانی ترکها نهفته بود، زیرا؛ قرارگرفتن خاتون در رهبری مملکت و داشتن رول فعال در امور دولتمردانی حادثه نادر و قسمًا ناممیمون بوده است.

[Камолиддин, 2005, с. 16 – 24].

بنابر معلومات نر شاهی، یکی از دودمان خسرو 1 انوشیروان شخصی به اسم شاپور در ناحیه سغد میزیسته است. او در یکی از روزها در اثر رنجش و دعوا بمیان آمده میان او و پدرش مجبور به ترک خانه و کاشانه گردیده نتیجتاً بصوب بخارا فرار

مینماید. بخار خودات حاکم بخارا ازوی استقبال گرم به عمل اورده او را به زمینداری و آبادانی تشویق مینماید و قطعه زمینی را در اختیارش قرار میدهد. شاپور بالاثر تشویق حکمدار به زمینداری پرداخته در جوار زمینهای مربوط به حفر کانالی اقدام مینماید (که بعد ها بنام کanal شاپور مسمی گردید). وی بر علاوه حفر کانال به اعمار قشلاقها و محلات مسکونی در جوار همین کانال میپردازد. چنانچه، بنیان گذاری قریه ای بنام وردنه در جوار مرزی ترکمنستان یکی از محلات بنیان گذاری شده توسط این شخص شمرده میشود. نکته قابل اهمیت اینست که این جایدادها بعد امنحیث ملکیت شخصی طور ارثی به وردن خوداتها یعنی باشندگان قریه وردنه انتقال میگردد.

[*Harpaxaxii*, c. 23, 34 – 35].

هکذا معلوماتی در دسترس است مبنی بر اینکه در زمان حکمرانی خسرو 1 انوشیروان مناسبات نزدیکی میان ایرانیان و ترکها برقرار گردید.(21) چنانچه ابن خردابه از تاسیس شهرهای بلنجر(ممکن است نام دقیق آن بلند جر یعنی جربلند باشد.س) و سمندر در محدوده خاقانات خزر حکایاتی کرده است.(22) بنا احتمال داردکه باشندگان شهرهای ترکهای بلنجر و خزرها بوده باشند.

[*Ibn Khordadbeh*, p. 123] [Ромашов, 2000, c. 219 – 338].

به همین طرز در قلمرو ترکان، بنیان گذاری چندین شهر به بهرام چوبین ارتباط داده میشود. مثلاً گفته شده است که شهر سریر الذهب (تاج طلائی) که بعد ها به پایتخت خاقانات ترک مبدل گردید توسط او بنا نهاده شده است. قابل یاداوریست که شهر متذکره در دشت‌های خوارزم و در قسمت شمالی باب الابواب(دریند) موقعیت داشته و در سالهای پسین قرون وسطی بنام سرای باتو شهرت یافته است.

[*Maxmud ibn Vali*, c. 41].

در قرن دهم میلادی از موجودیت شهری بنام السریر که در فاصله مسافت چهار روزه از باب الابواب موقعیت داشت سخن رانده شده است، شهریکه باشندگان ازرا

عمدتاً عیسیویان تشکیل میداد. طبق افسانه‌ها، فرمانروای شهر فیلان شاه نام داشت. موصوف از تبار بهرام گور و معتقد به مذهب عیسیو بوده است.

قابل یاداوریست زمانیکه یزدگرد III آخرین شاهنشاه فارس از ترس عربها فرار و نزد ترکان پناه اورد، تاج طلائی، خزانه و متباقی جواهرات خود را بمنظور دریافت اجازه ورود به یکی از دودمان بهرام گور سپرد. اما، برمبینی معلومات دیگری گفته شده است که شخص متذکره نه از دودمان بهرام گور، بل از واپسی‌گان بهرام چوبین بوده است.

[*al-Macoudi*, vol. 2, p. 41]. [*al-Istakhri*, p. 223; *Григорьев, Фролова*, 2001, c. 260, 280].

در زمان حکمرانی خلیفه الوثیق (زمان فرمانروائی سالهای 227-232 هجری، مطابق به سالهای 847-847م)، فرماندار السریر بنام فرماندار الانها خطاب میگردید. [Демидчик, 1977, c. 120].

به همین شکل بنیان گذاری شهر سرست واقع سرزمین ترکان و قرائی بنام "دھ-چوب" در کشور کمیکها به بهرام چوبین نسبت داده میشود. [Mustawfi-i Qazwini, p. 121، Hudud al-'Alam, p. 100].

معلومات فوق امکان میدهد تا حدث زده شود تا، بهرام چوبین بعد از فرار از ایران و قبل از ینکه بقتل برسد، مدت طولانی نزد ترکان اقامت داشته است. اما، نکته قابل دقت اینست که حادثه فوق در شروع قرن هفتم بوقوع پیوسته باشد؛ یعنی قبل از سال 611؛ هنگامیکه جیک خاقان (زیک، شاه) در اتحاد با هیپاتالیها، ساسانیان را بکلی در هم کوبید و حاکمیت خودرا در قسمت‌های شرقی ایران الی ری و اصفهان تثبیت و تحکیم بخشد. (23) اما در منابع متذکره در زمان وقوع حوادث از بهرام چوبین اسمی برده نشده است.

از جانبی، گرچه ترکها درین هنگام نیروی شانرا تا سواحل دریای آمو عقب کشیده بودند، اما، با انهم در بسط و گسترش امپراتوری ساسانی رول بارزی ایفا نمودند. (24)

طبق معلومات مورخین چینی، قتل خسرو II پرویز یا Ko-su-ho و جلوس پسرش

تون یا بگو خاقان بوده است. زیرا؛ گفته شده است که بعد ازین کارسازیها، شاهان ساسانی اطاعت پذیر تر و مطیع تر از خاقانات ترک گردیدند.

[*Chavannes*, 1903, p. 171]. [*Togan*, 1981, s. 73 – 74].

در سال 629 بعد از برکناری شیروی و پسرش اردشیر از تاج و تخت ساسانی، خسرو حرجان(هرمز) پسر ارسلان، پسر بای او نچه Boyuncha که در سرزمین ترکان میزیست و از جمله نوادگان ساسانی شمرده میشده حکمرانی رسید.

[*Ibnu'l-Balkhi*, p. 24, 109].

حکایاتی وجود دارد مبنی براینکه؛ خسرو 1 انوشیروان بعد از انکه شهر فرغانه را بنا نهاد بمنظور اسکان اهالی یک- یک نفر را از هریک از خاندان مکلف به انتقال به شهر نمود. به همین سبب شهر را بنام هرخانی یعنی(از هر خانه یکنفر) نام نهاد. لازم به یادآوریست که افسانه های مذکور بطور کامل در اثار متعلق به الفکیهه، و سائر منابع بعدی انعکاس یافته است.(25)

[*Ibn Khordadbeh*, p. 30].

[*Махмуд ибн Вали*, с. 64; *Наджисиб Бекран*, с. 51; *ал-Бакуви*, с. 96].

از جانبی طبق اظهارات المسعودی شهر بنا یافته توسط انوشیروان در محدوده فرغانه بنام شهر قبا نامیده شده است.

[*al-Idrisi*, vol. 4, p. 507; vol. 8, p. 701]

تبیور حقیقی افسانه های مذبور در عنعنات مردمی نشانده‌نده این امر است که در زمان فرمانروائی خسرو 1 انوشیروان در شهر فرغانه جریانات استعماری علیه مردمان فارس تبار وجود داشته است، یعنی حقیقتاً تعدادی از اهالی فارس بدانجا منتقل گردیده بودند. لازم به تاکید دارد که واقعیت روایات متذکره در اثار و نوشته های الطبری نیز منعکس گردیده است. چنانچه در اظهارات مذبور گفته شده است که خسرو 1 انوشیروان اتحادی با خاقانات ترک بست و بعداً علیه هیبتالیتها دست

به یورش برد. هکذا گفته شده است که موصوف بعداً بصوب فرغانه لشکر کشید و قشون اش را در انجا باقی گذاشت.(26)

[*at-Tabari, ser. I, p. 899*].

علاوه باید نمود که بعد از واقعه فرار، حیات(زندگی) بهرام چوبین با فرغانه پیوند ناگسترنی پیدا نمود. از جانبی یزدگرد III آخرین شاه ساسانی نیز بعد از فرار و پناه یابی نزد خاقان ترک دقیقاً وارد فرغانه گردید و در انجا اسکان یافت.

[*История халифов, л. I б; at- Tabari, ser. I, p. 2689, 2692*]. [*Гумилев, 1960, с. 229 – 230*].

در نوشته های الطبری آمده است که در سال 29 (مطابق به 649-650 م) زمانیکه خلیفه عثمان (زمان حکمرانی طی سالهای 35-23 هجری)(مطابق به 644-656 م) عمر ابن عثمان ابن سعد را به خراسان فرستاد، وی مستقیماً از مسیر جیحون وارد فرغانه گردید. اما ابوعلی بالمی در ضمیمه تکمیلی اش وقوع حادثه را سال 31 (مطابق به 651-652 م) میگوید. او معتقد است که اقدام اکتشافی عربها قبل از همه بمنظور ثبت محل بودو باش شهنشاه یزدگرد بوده است.

در اغاز قرن هشتم از موجودیت فارس (عجمها) های متوطن در فرغانه و سرزمین ترک سخن رانده شده است.(27)

[*at-Tabarī I: 2829*]. [*Джалилова 1991: 7*]. [*История халифов: 167а*].

ممکن است خسرو حرحان(حرمز) پسر ارسلان، پسر بای او نچه که در کشور ترکها اقامت داشتند دقیقاً از میان ناقلين فارس برخواسته باشد.

لازم به یاد اوریست که انعکاسات وقایع متذکره در افسانه های مردمی نیز حفظ گردیده است. چنانچه در انها گفته شده است که بعد از انکه عرب ها به تصرف فارس(عجم) دست یازیدند، فارسها ناگذیر دست به فرار نهاده در قسمتهای فرغانه مسکن گزین شدند. اما یک تن از دودمان یزدگرد، به اسم دهقان کمکار در اطراف شهر مرو اسکان یافت.

[*Ibnu'l-Balkhī: 24, 109*]. [*Шох Хаким: 17*] [*Ибн ал-Асир VIII: 44*]

لازم به یاد اوریست که نسل چهارمیش یکی از پیشتنازان مشهور مذهب حنفی یعنی ابوحنیفه نعمان ابن ثابت ابن مرزبان، ابن کمکار، ابن یزدجیرد، ابن شهریار مشهور به امام اعظم بود(سال وفات امام اعظم 150 هجری مطابق به 767 م). [al-Kārihi: 63].

بنابر گواهی تاریخ قطبیه ابن مسلم هنگام فتح ماوراءالنهر یکجا با فیروز پسر یزدگرد در غزا اشتراک نمود. او- شاه فریند دختر اورا به اسارت گرفته نزد الحجاج(الحجیج) ابن یوسف فرستاد. اما الحجاج اسیره را نزد خلیفه الولید فرستاد، که بالانتیجه یزید بدنیا آمد. گفته شده است که او(خانم) جعبه و یا صندوقی نزد خودداشت که کتاب فارسی در ان گذاشته شده بود.

[*al-Masudī*: 101]. [*at-Tabarī II*: 1247]. [*Ibn al-Fakīh*: 209].

در منابع چینی از نواسه یزدگرد به اسم نرسه (نیهوانشه) نام برده شده است که در سال 58 هجری (مطابق به سال 677-678 م) بدربار امپراتور چین حضور بهم رسانیده متعاقباً قیامهای ضد عربی را در محدوده تخارستان رهبری نمود.

[*am-Taabarī*: 17, *prim.* 16].

به همین ترتیب خسرو پسر یزدگرد در سال 110 هجری(مطابق به 728-729 م) در جنگ کمرج بطرفداری از خاقانات اشتراک نمود.

[*at-Tabarī II*: 1518].

در کرونولوژی یا شرحنامه مربوط به نیمه دوم سال 720 از تشریف آوری اشخاص فاضلی از سرزمین تخارستان به جایان که دارای اسم و القاب ایرانی بودند سخن گفته شده است. لذا، محققین راعقیده بر آنست که ایشان از جمله دودمان یزدگرد III بوده باشند.

[*Gikio* 1979: 55 – 63].

به همین ترتیب سبکتگین موسس سلسله غزنی که برخواسته از قرقیز های شهر برسخان(برسخان) واقع جزیره ایسیق کول که در جوار شهر آتباش موقعیت داشت خودرا به یزدگرد III ارتباط میداد.

[Bosworth 1962: 220; 1963: 39 – 40].

از توضیحات فوق میتوان چنین نتیجه گرفت که وطن آبائی خاقان ترک که منجر به قرابت شان با ساسانیان گردید عیناً فرغانه بوده است. به همین ترتیب ایل ارسلان (شیرکشور، شاه سawa) حکمران بخارا، از طرف مادری با خرمزاد IV شاهنشاه ساسانی قرابت نزدیک داشت.

[Bel'amt II: 248].

هنگامیکه بهرام چوبین در سال 589 م پسرش ایل تیگین (پرمودا، نیلی خان) را در ناحیه بایکند به اسارت دراورد، او را نزد خرمزاد IV فرستاد. اما شاهنشاه خرمزاد ازوی استقبال نیک بجا اورده بعد از سلسله تفاوتات با احترام خاص آزادش نمود. اما، در منابع دیگری گفته شده است که درین واقعه ایل تگین به اسارت گرفته، نشده بل، بمنظور پیشبرد ملاقات با خرمزاد IV خودش به حضور او شتافته است.

[Bel'amt II: 265; Firdousī VI: 656 – 657]. [Гумилев 1969: 132].

از اظهارات و معلومات فوق برمنی اید که شیر کشور (شاه سawa) برادرزاده دختر ایستمی خاقان بوده است. یعنی ملکه ایکه به عقد نکاح خسرو 1 انوشیروان شاهنشاه ساسانی در آمد.

در قرن دهم در شهر نیشاپور راوی به اسم ابو منصور محمد ابن علی ابن احمد ابن دایزیل الجlab الفارسی الدایزلی میزیست (سال وفات در 345 هجری، مطابق به 956-57 م) که خود را به دایزیل نسبت میدارد. به گفته ابو عبدالله الحکیم الحفیظ النیسبوری در باره السامانی گفته شده است که او از تبار کهن و قدیمی برخوردار میباشد. یعنی او ابتدا در شهر بغداد میزیست، اما بعدها به نیشاپور منتقل گردید. [ac-Sam'aani V: 399].

فکر میگردد بهتر خواهد بود تا نام این شخص بجای دایزل، Dīzabul دیزابول گفته شود؛ زیرا، چنین نامی (نام مشابه) هم در میان فارسها و هم در میان عربها

بمشاهده نرسیده است. بناءمیتوان حدث زدکه او یکی از نوادگان نخستین زمامدار خاقانات ترکهای غربی است که در منابع بیزانسیه از ان بنام دیزاول نام برده شده است.

علاوه باید نمود که در میان ترکان عنونه ای مبنی بر نامگذاری اولاد ووابستگان شان بنام اجداد و نیاکان شان وجود داشت. (خاستا اگرانها چهره های مشهوری میبودند). در قرن دهم در شهر بغداد خاقانی میزیست(سال وفات 234 هجری مطابق به 849-848 م) که از جمله دودمان حکمرانان قبل از اسلام فرغانه شمرده میشد. لازم به تذکر است که اولاد های این خاقان که به دین اسلام مشرف گردیده بودند در حیات اجتماعی شان نیز دارای مقام و مناصب عالی و از جمله سرکرده های پیشتاز نظامی، وزرا و افراد مقرب به خلفای عباسی بودند. (28)

[*al-Jakubī*: 258, 266; *ac-Cuṣṭi*: 104].

به همین ترتیب افراد و اشخاص معروفی مثل؛ الفتح ابن خاقان، (متوفی در سال 248 هجری مطابق به 863-862 م) یحییی ابن خاقان (متوفی، در سال 240 هجری مطابق 855-854 م) بگلاور ابن خاقان، تکیم ابن خاقان، ابو عباس احمد ابن خاقان الفرغانی و غیره از جمله دودمان ووابستگان همین خاقان بودند.

[*ac-Cuṣṭi*: 63, 104, 117, 127; *Ibn Miskawaih*: 68, 69, 174, 420, 421, 424, 561; *Ibn al-Nadīm I*: 116; *al-Masudī*: 362, 379].

در عین حال حدیث دانی (اساساً کسیکه به جمع اوری و تفکیک احادیث می برد) به اسم محمد ابن خاقان البروکانی البلاخی از شهر بلخ ظهور نمود. علاوه باید نمود که این شخص سلسله تباری خود را به عبدالله ابن محمد ابن فرنکدیک حجیب ابن مالک ابن ارکی الترك الفرغانی (متوفی در سال 306 هجری مطابق به 919-918) یکی از بزرگان و مالکان فرغانه نسبت میدارد.

[*ac-Camāni II*: 176]. [*Jacut IV*: 931].

در قرن دهم از شخصیت هائی معروف ترک تبار به اسم خاقان الخادم التركی، خاقان اتروج، خاقان ابن احمد، خاقان الافلاحی و غیره نامبرده شده است که در خدمت خلیفه بغداد قرار داشتند.

[*al-Jakubī*: 258; *al-Masudī*: 190, 191] [*Ibn Miskawaih*: 115, 225, 244],

گفته شده است که مسرور الفرغانی هم محافظ(بادیگارد) و هم دوست شخصی خلیفه هارون الرشید بوده است. به همین ترتیب نظامیان و سرلشکران خلیفه الموفق الزکو تکین ابن اساتکین(عصاتکین) نیز فرغانه ئیها یا فرغانچیها بوده است.
[*ал-Исфахани*: 419] [*Ибн ал-Факих* 1968: 59].

توگج ابن جف، ابن جف ابن ایل تکین ابن فوران، ابن فوری ابن خاقان الفرغانی و پسرش ابوبکر محمد ابن توگج که بمثابه بنیان گذاران سلسله ایهشیدی (ایهشیدی) های مصر و سوریه شمرده شده و در قرن دهم کشورهای مذبور تحت حاکمیت شان قرار داشت خودرا متعلق به دودمان ایهشیدهای فرغانه میشمردند.

[*Ibn Miskawaih* V: 508, 553, 577; *Ибн Халликан* I: 41 – 44] [*EI IV*: 418; *Босворт* 1971: 76] [*al-Masudī*: 194, 371; *EI III*: 1060].

میتوان گفت که انها دقیقا نوادگان ایل تیگین همان خاقان مشهور ترکان بوده اند، خاقانی که بهرام چوبین آخرین روزهای حیات اش را در دربار او سپری نمود.(29) در سال 268 هجری مطابق به 881-882م از میان ایهشیدهای فرغانه شخصی بنام قیصر منحیث زمامدار بصره گماشته شد. اما در منابع دیگری گفته شده است که در زمان استیلا عربها ایهشید فرغانه بنام سووار تکین دارای نام ترکی بوده است. بنا محتمل است که واصف ابن سووار تکین الحدیم البکتمیری که در بغداد میزیست از جمله نوادگان او بوده باشد.

[*at-Tabarī* III: 2016]. [*al-Khowarezmī*: 119; *Ibn al-Nadīm* I: 280].

[*Ibn Miskawaih*: 48, 56, 64, 116, 119, 125, 162, 270].

در عین حال، الطبری در یکی از نوشته هایش مالکان قبل از اسلام فرغانه را اشخاصی به نامهای عطار و یا هم اله تار، بالاز و جور گفته است.

[*at-Tabarī II*: 1440].

در قرون وسطی یکی از دروازه های شهراندیجان، به همین ترتیب کانال عظیمی که در قسمت جنوبی آن شهر در جریان بود بنام خاقان نامیده شده است.

[*Бабур-наме*: 121, 122], [*Бабур-наме*: 77, 121].

پاورقیها

8. بهرام گور – یعنی اسم واراحران پنجم Varahran شاهنشاه ساسانی است، که اسم متذکره با درنظرداشت عنعنات اسلامی قبول و پذیرفته شده بود. هکذا کلمه پهلوی واراحران مشتق شده از نام خدای اوستایی بنام پیروزی یا Verethragna بوده است. لازم به یاد اوریست که در قرون وسطی نام بهرام منحیث نام مشهور و معتبری در میان ترکان شمرده میشد.

[*Шомий*: 54, 70].

9. در منابع موجود این اسم بشكل حرمز، یا حرمذ آمده است؛ در حالیکه در ادبیات رسمی بشكل حرمیزد، حرموزد قید گردیده است. ازینکه اسم مذکور گرفته شده از نام پانتئون آهورا، خدای زردهستی است، بنا لازم است بشكل حرمذ خوانده شود.

10. نظام الملک، بهرام چوبین را بنام "وزیر" شاهنشاه ساسانی خسرو II پرویز نامیده است.

[*Cuacem-намэ*: 75].

11. در پارتهای قدیم، برعلاوه اشکانیان 7 گروه بزرگ(شاخه، گروه انتیکی) دیگر نیز وجود داشته است که انها عبارت بودند از:

- کارین پهلوو(نهاوند)
- سورین پهلوو (سیستان)

- اسپهپت پهلووو(گرگان)،
- سپاندیات،
- مهران(ری)،
- زیک و غیره

که موافق عالی شانزا حتی در زمان حکمرانی ساسانیان حفظ نموده بودند.

[Симокатта: 93; Дьяконов 1961: 195, 283].

12. این نوع کمانهارا عمدتاً بنام کمانهای "هون- پارتی" مینامیدند. (کمانهای هونها و پارتها).

[Крадин 2000: 10].

13. ترکهای قدیم با داشتن تجارب و عنعنات غنی محاربوی و نظامی، اکثراً در اردوی بیگانگان بحیث اجیر گماشته میشدند (ایفا وظیفه مینمودند). مثلاً حسب معلومات منابع ارمنی، دسته های اجیر ترک تبار در صفوف اردوی شاه کامبیز پسر قیر(کر)، شاه هخامنشیان وجود داشته است. لازم به یاد اوریست که این اجیران بطر福德اری از شاه کامبیز در جنگ های متعددی شرکت ورزیده پیروز گردیدند.

[Тер-Мкртичян 1985: 66].

برمبئی مدارک منتشره در گردیشه یات (رویداد های کنونی) کشور مصر که بزیان عبری (یهودی) نوشته شده بود امده است که، یورش هخامنشیان که در قرن پنجم قبل از میلاد در کشور مصر صورت پذیرفت توسط سرکرده ترک تبار خوارزمی بنام دارگمن پسر خرچین رهبری شده بود.

لازم به یاد اوریست که در اواسط قرون وسطی ترکها در خدمت عربها، فارسها، بیرانتهای ئی ها، چینائی ها و حتی روسها قرار داشتند و بدین ترتیب محافظت سرحدات دولت کیف را تامین مینمودند.

[Meyer 1912: 28; Togan 1981: 416, n. 124]. [Документы: 100].

14. پارتیت با چهره منگولی و کلاه شاخ مانند.

[Frye 1971: pl. XV, fig. 81].

15. تصویر گرگ ماده در حال تغذیه دو گرگ بچه، تصویر مرد اسپ سوار، هکذا تصویرهای فیل، شیر، اسپ، شتر، گاو نر، آهو، خوک وحشی، عقاب، قرغماول (باشه)، لگ- لگ و غیره حیوانات و یا پرندگان.

[Frye 1971: pl. XXXIX, XLVI – LIV; Bivar 1968a: 69 – 101; Bivar 1968b: pl. XV, XX – XXIV; Gignoux 1982: 87 – 117; Gyselen 1995: 39, 43].

16. انوشیروان در برابر عیسیویان با دید نفرت و حقارت مینگریست زیرا؛ پرسش انوشک زاد که از خانم عیسوی مذهب اش بدنسی امده بود، با پیروی از مذهب مادری(عیسیویت) علیه او به قیام برخواست. اما، انوشیروان علی الرغم این همه، هرگز با عیسیویان برخورد نا مناسبی نکرد، بلکه بر عکس کلیه شرایط لازمه را برای شان مهیا نمود.

[Browne 1997: 136, 168, 181].

17. او- در سال 532 تعدادی از فیلسوفان را از بیزانتیه بکشور فراخواند. این فیلسوفان به ترجمه آثار و مقالات علمی و فلسفی از زبانهای سوری و یونانی به زبان پهلوی پرداختند. به همین ترتیب در سالهای 550 سنگ بناء اولین اونیورسیتی در شهر جوندی شاپور ایران(خوزستان) جائیکه علوم فلسفی و طبابت تدریس میگردید توسط او بزرگین گذاشته شد. در مراحل بعدی بالاخص در زمان عباسیان تدریس همین علوم دقیقا در صنوف تدریسی اکادمی علوم اسلامی بغداد(بیت الحکمه) تداوم یافت.

[Browne 1997: 167, 305, 419].

18. نام انوشیروان در زبان پهلوی بمعنی "روح جاودان"، یا "قلب فنا ناپذیر" استعمال شده است.

[Browne 1997: 107, 135].

19. معلومات فوق در مقاله ابوبکر عبدالله ابن آی بیک الداودری بنام "در دانه هائی از حکایات مشهور" یا (دراتتیجن و التاریخ گورالزمان) نقل قول گردیده است. چنانچه در ان گفته شده است: در سال 211 هجری (مطابق به سال 826-827 م) دانشمند سوری- نسطوری بنام جبرئیل ابن بختیشو که در دربار 5 تن از خلفای عباسی (شروع از هارون الرشید الی المتوکل) خدمت کرده بود شخصاً این کتاب را بزبان عربی ترجمه نموده است. از جانبی او شخصاً نسخه عربی "اوغوزنامه" را که توسط همین عالم (جبرئیل ابن بختیشو) بزبان عربی ترجمه گردیده بود دیده است.

[*Ibn al-Nadim II: 969*] [*Köprülü 1976: 25 – 26, 249 – 251; Dede Korkut I: 35 – 37*].

20. شاهنشاه خرمزاد IV ترک زاده در زمان فرمانروائی خود به تعداد 13 هزار از ارستوکرات های ایران را بقتل رسانید
[*Bel'ami II: 248*].

. 21. در زمانیکه هنوز مناسبات میان ترکها و ساسانیان (خسرو 1 انوشیروان) در نتیجه اقدامات مانیاهم سغدی سفير خاقان ترک بدربار خسرو 1 انوشیروان بحرانی نگردیده بود.

22. بر مبنی افسانه ها بلنجر نام یکی از پسران ایفسس ابن نوح بوده است.
[*Ibn al-Fakīh: 289*].

23. در کلکسیون مهر و موم ساسانیان دونوع مهر وجود دارد که کتیبه های رونیک (رمزی) فارس قرون وسطائی و ترکان قدیم در ان بمشاهده میرسد. در عین زمان مداری وجود دارد که نام و تصویر خاقان در ان حک و با افسانه های فارس قرون وسطائی مزین گردیده است. بنا تصور اینست که مهر مذکور بمنظور اداره مناطق جدیداً تسخیر شده و مدار بمنظور جاودانه سازی پیروزی های خاقان تهیه گردیده باشد.

[*Harmatta, Litvinsky 1996: 369*].

24. به عقیده مولف سر آغاز این همه پروسه منسجم، زمان فرمانروائی خسرو انشیروان شمرده میشود که با دختر خاقان ترک ازدواج نمود.

25. این مطلب را ذکریا قزوینی با استناد با گفته های ابن الفقه بیان داشته است.
[Демидчик 1977: 122].

26. این واقعه در سال 554 بوقوع پیوست.
[Тревер 1950: 129].

27. الطبری درین رابطه میگوید: " یک فردغیرعرب (عجم) از حمله باشندگان خراسان گفت ..."

[at-Tabarī II: 1300].
28. دومانش به او بنام نسبه ای الخاقان خطاب مینمودند.
[ac-Cam‘ani V: 22].

29. در منابع موجودعلاوه براینها از چندین کاگان دیگر ان زمان نیز نامبرده شده است که از انجمله میتوان از: منوش خاقان، فیروز خاقان، هیلوب خاقان و غیره نامبرد.

[Ibn Khordadbeh: 40 – 41].

لينک های اضافی (علاوه گی) که بكمک انها میتوان در باره نامهای ذكرشده در متن کتاب، معلومات افاقی بدست اورد.
(البته اينها شامل بحث کتاب هذا نمي باشد.)

- <https://fa.wikipedia.org/wiki/%D8%AE%D8%B2%D8%B1%D9%87%D8%A7>
درباره قبایل خزرها
- <https://fa.wikipedia.org/wiki/%D8%A8%D8%B7%D9%84%D9%85%DB%8C%D9%88%D8%B3>
درباره بطليموس
- http://www.redov.ru/istorija/yeftality_i_ih_sosedi_v_iv_v/p2.php
- http://testhistory.ru/history.php?id=his_3_7
- <http://www.hrono.ru/land/landk/kidarity.php>
درباره کیدریتها

